

אלבום זה מוקדש לזכרו
של

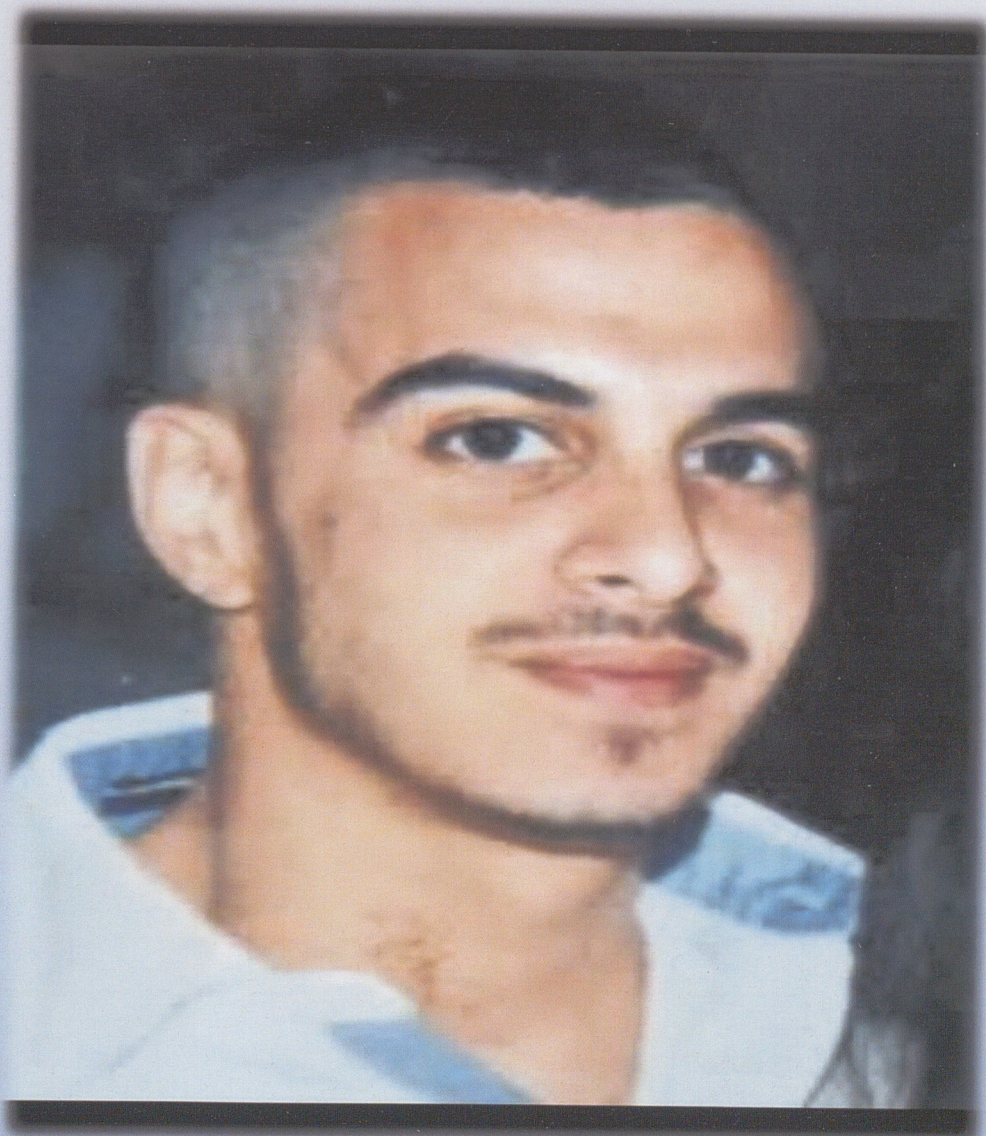
רב"ט נירן כהן ז"ל היה בן
20 בנפלו,

נפל בעת מילוי תפקידו
במבצע צוק איתן
בגבול עזה באזור עוטף
עזה.

10.12.1993-28.7.2014

נולד בכ"ו בכסלו תשנ"ד
ונפל בא' באב תשע"ד

נִירֹן כַּהֵן

1993-2014

ילדותו של נירן

מה אברך לו, במה יבורך?

זה הילד? שאל המלאך.

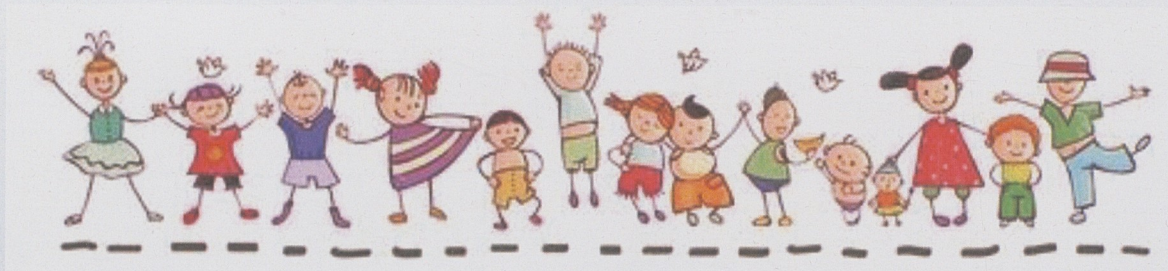
וברך לו חיוך שכמוהו כאור

וברך לו עיניים גדולות ורואות

לתפוס בן כל פרח וחי וציפור

ולב להרגיש בו את כל המראות.

אצלנו בגן יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב את חלקם אני לא מכיר
אבל מי לא שמע על האומץ של רן
הוא הכי מהיר בחול הוא הכי חזק בגן
אבל יש לו סוד אחד שפחד הוא לגלות
שהוא כל כך מאוהב באחת הילדות

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן יש המון חבורות
יש כאלה נחשבים יש כאלה שפחות
אבל מי לא שמע על קופצי הנדנדות
מריעים להם כפיים מלמדים אותם
לנחות

מורמים על נס הדגל גאות כל האזור
רק לפעמים כשהם קופצים רחוק הם שוכחים לחזור

נירן נולד ביום כ"ו בכסלו תשנ"ד ב-
10.12.1993 בטבריה.

בן לנאווה ועופר כהן, ילד שני במשפחה, אח
של מור אלמוג ויעקב(קובי). הוא נולד בנר
שלישי של חנוכה ומכאן שמו - נר (המפיץ
אור) ורן (המסמל שמחה).

בילדותו אהב נירן מאוד לשחק עם מכוניות, משאיות
וכל מיני משחקי מחשב שונים. סיפרה נאווה, אמו של
נירן: "כשהיית בגן והבאת כל יום ציור חדש
התלהבתי כאילו קיבלתי במתנה ציור של אמן.
כשקיבלת מכה כאבתי אתך, כשדמעת דמעו גם עיני.
כשעלית לכיתה א' לא הייתה גאה ממני, כשהראית לי
את ציור המבחן הראשון נשקתי לך ובלב שלי אמרתי
'זה הבן שלי, זאת הגאווה שלי'".
נירן, "נירו" או "נירני" בפי כל אוהביו, גדל ולמד
בטבריה. הוא למד בבית ספר יסודי "רעות" והמשיך
לחטיבה ולתיכון "עמל - נופרים בגליל".
נירן היה ילד מופנם ושקט, ביישן ורגיש, עדין ונעים
הליכות, מנומס ותמיד נותן כבוד להוריו ולסובבים
סביבו. כשביקש משהו מאמו הוא תמיד ביקש בנימוס
רב, וכדבריה, איך אפשר להגיד לא לכזאת בקשה?

הוא נולד שנתיים אחרי מור. כשהיה בן כשמונה שנים וחצי נולדה אלמוג, ונירן היה ל"ילד סנדויץ'" בין שתי אחיות – אשר ידע והקפיד לשמור על מקומו מולן, יחד עם פיתוח יחסים נהדרים עם שתיהן. אחרי שבע שנים, כשנולד קובי, נירן שמח מאוד שיש לו אח קטן והרבה לשחק אתו, אך גם לגונן עליו כשצריך. נירן גדל והיה לנער מתחשב ואכפתי, מלא בנתינה ובנכונות לעזור לזולת. "שחור עיניים, עם חיוך ביישן ונבוך", תיארה אחותו של נירן, "עם שמחת חיים אינסופית, אשר אהב לעזור ולתרום לכל איש ללא תמורה". נירן היה נוח ואוהב ובדרך כלל שליו ורגוע, אך בני המשפחה מוסיפים שהוא ידע להגיב כמו שצריך כשהרגיזו אותו, כך שלא ישכחו אותו ושהמסר יהיה ברור – עם נירן לא מתעסקים.

תקופת נעורים

מה אברך לו, במה יבורך ?

זה הנער? שאל המלאך .

וברך לו רגליים לרקוד עד אין

סוף

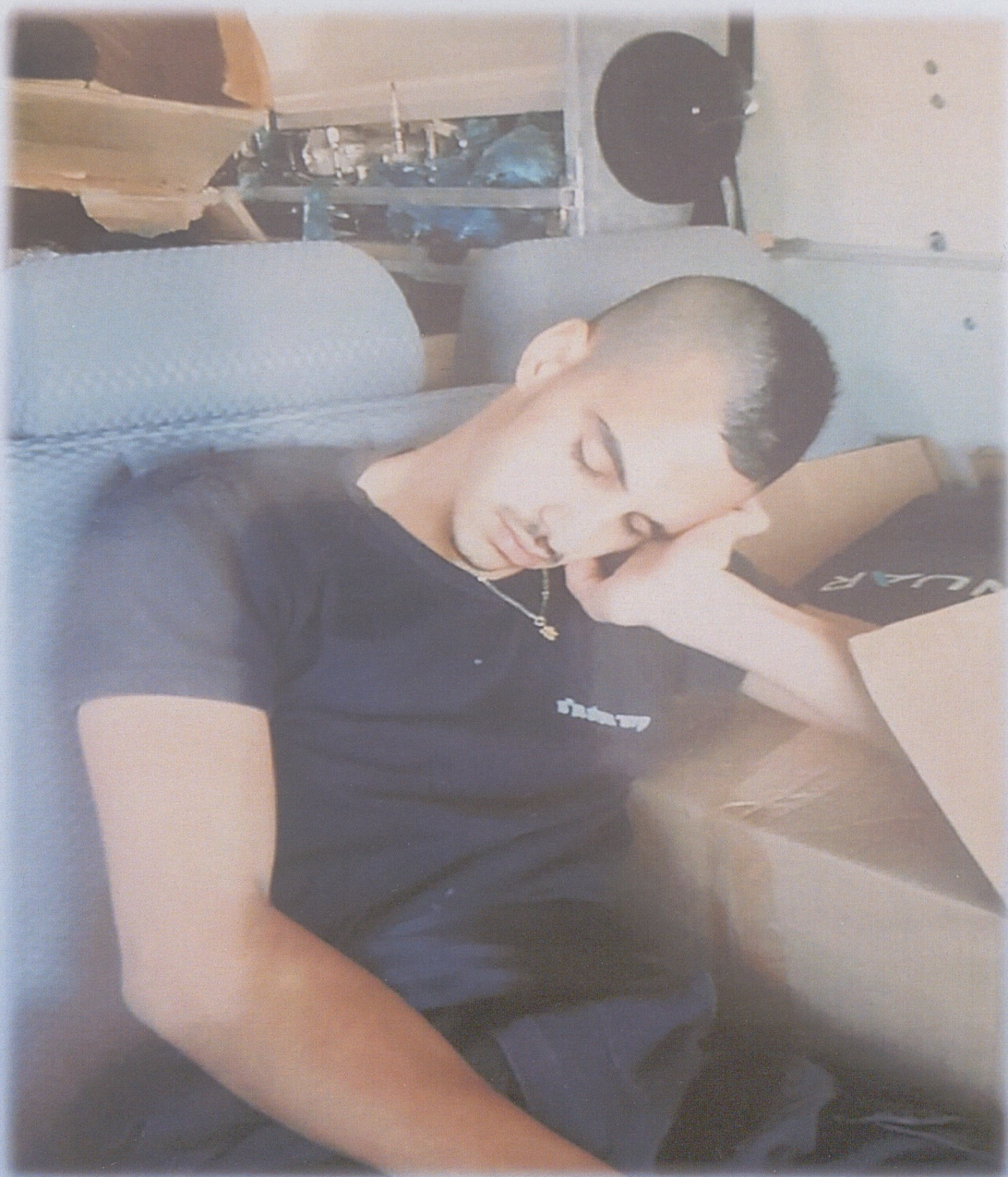
ונפש לזכור בה את כל הלחנים

ויד האוספת צדפים עלי חוף

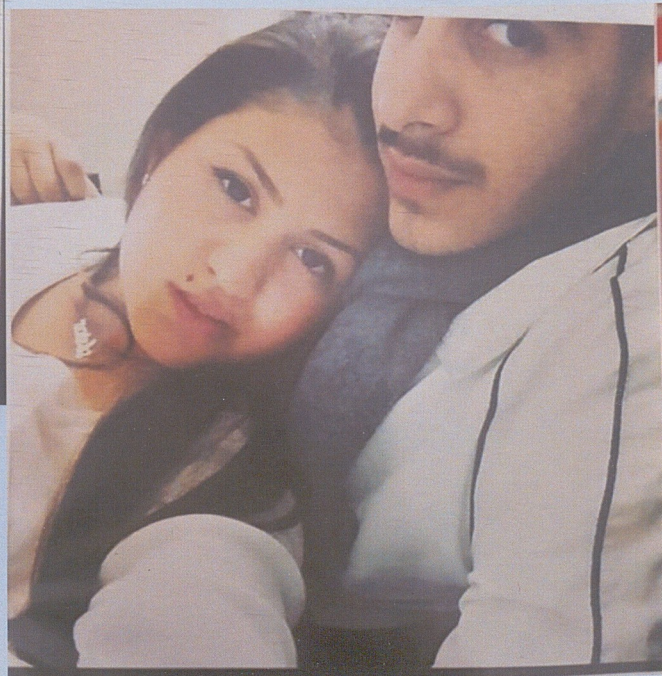
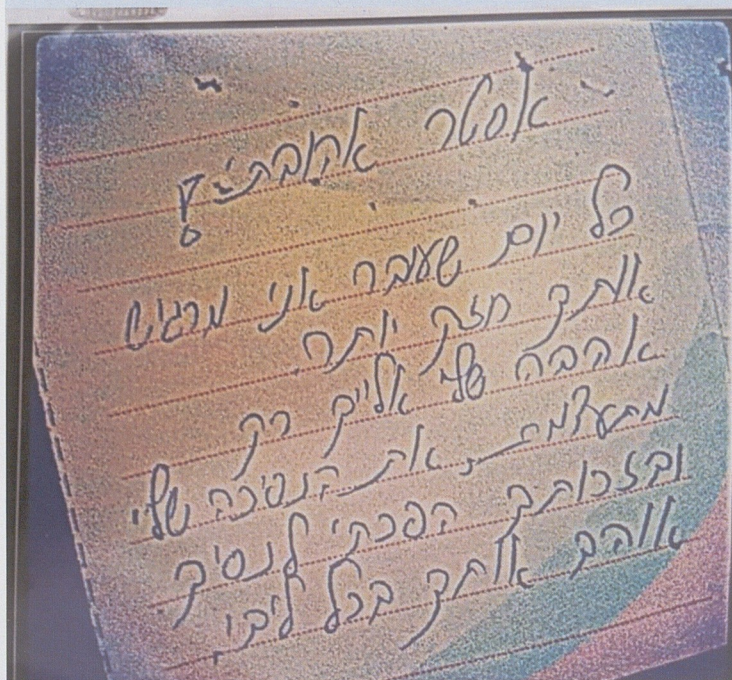
ואוזן קשובה לגדולים וקטנים .

עם השנים נירן צבר חברים רבים אשר הרבו לבלות בחברתו ולהיעזר בו בכל צורך. "נירן תמיד היה זמין לכל אחד, כשהיה צריך אותו הוא היה שם", סיפרה אמו נאווה. הבילויים החביבים עליו ביחד עם חבריו היו ערבי קריוקי בהם נירן אהב מאוד לשיר. הוא מאוד אהב מוזיקה ובעיקר נהג להאזין למוזיקה ים-תיכונית (אייל גולן היה אהוב עליו במיוחד) ולמוזיקה שחורה.

מגיל צעיר בלט בשאיפתו לעצמאות, כדי שלא יהיה לנטל על משפחתו. כיוון שהוא בורך בידי זהב כבר כשהיה בן שש-עשרה נירן החל לעבוד בהתקנת מזגנים ולהרוויח כסף, ועד מהרה גם הוציא תעודת מתקין. כשהיה בן שבע-עשרה עבר נירן מבחן נהיגה, קיבל רישיון ובכספו קנה מכונית מזדה ששימשה אותו היטב. "כשהתחלת לעבוד ראיתי איך גדלת ליי", כתבה נאווה, "תמיד ביקשתי ממך שתיזהר, תמיד ענית לי 'אימא יהיה בסדר'. כשהמשכת לגדול ולפרוח אני, שעמדתי מהצד וראיתי, פרחתי יחד אתך".

כשהיה בסוף התיכון הכיר נירן את אסטר, חברתו הראשונה. השניים היו לזוג אוהב במשך שנתיים, עד נפילתו. "כשהכרת לי את בת זוגתך הראשונה קיבלתי אותה בברכה", כתבה אמו של נירן, "כי כל מי שאוהבת את הבן שלי ויודעת שבידיה אוצר, טובה מספיק להיכנס לביתי".

כי האדם עץ השדה

כמו האדם גם העץ צומח

כמו העץ האדם נגדע

ואני לא יודע

איפה הייתי ואיפה אהיה

כמו עץ השדה

כמו העץ הוא שואף למעלה

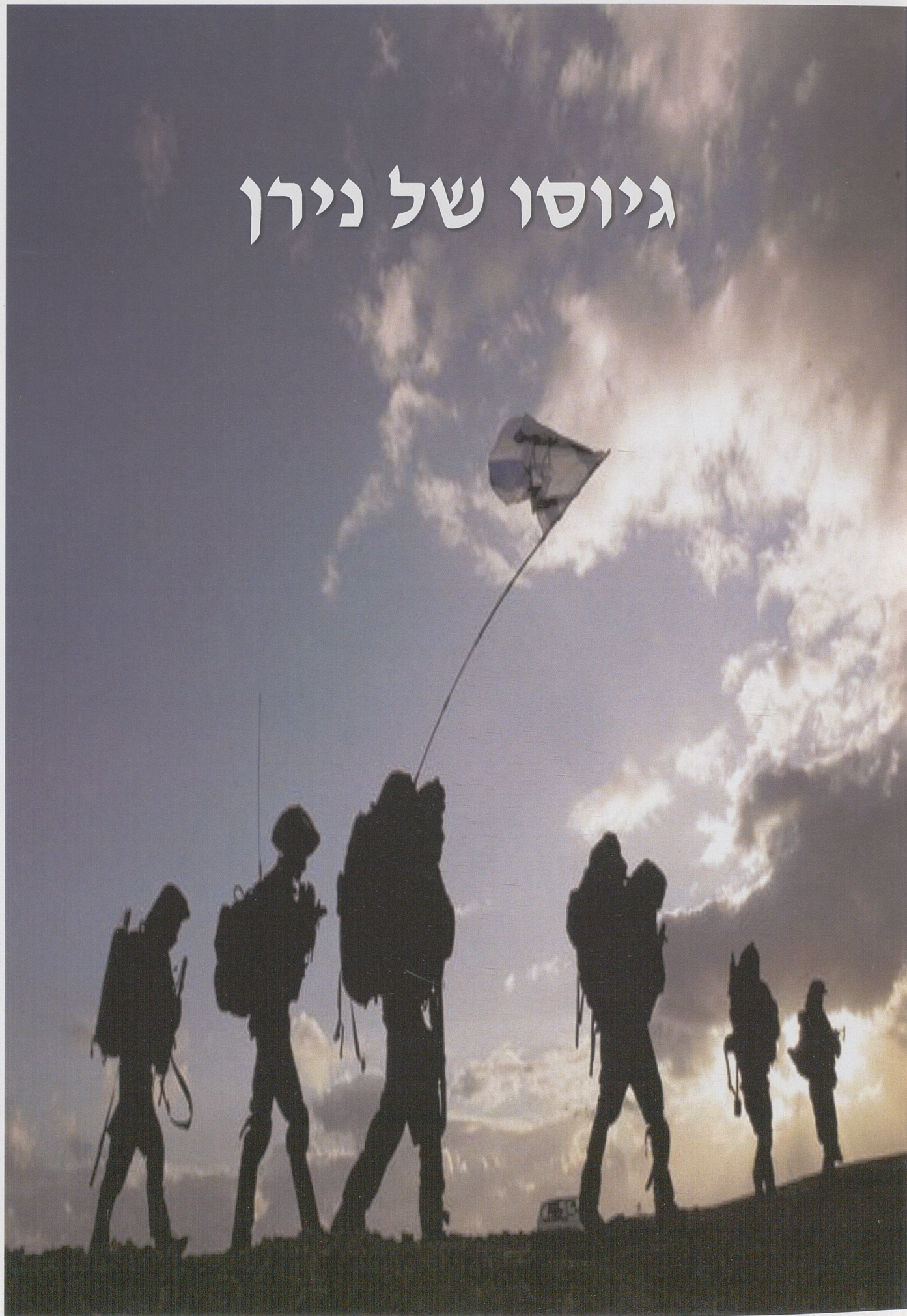
כמו האדם הוא נשרף באש

ואני לא יודע

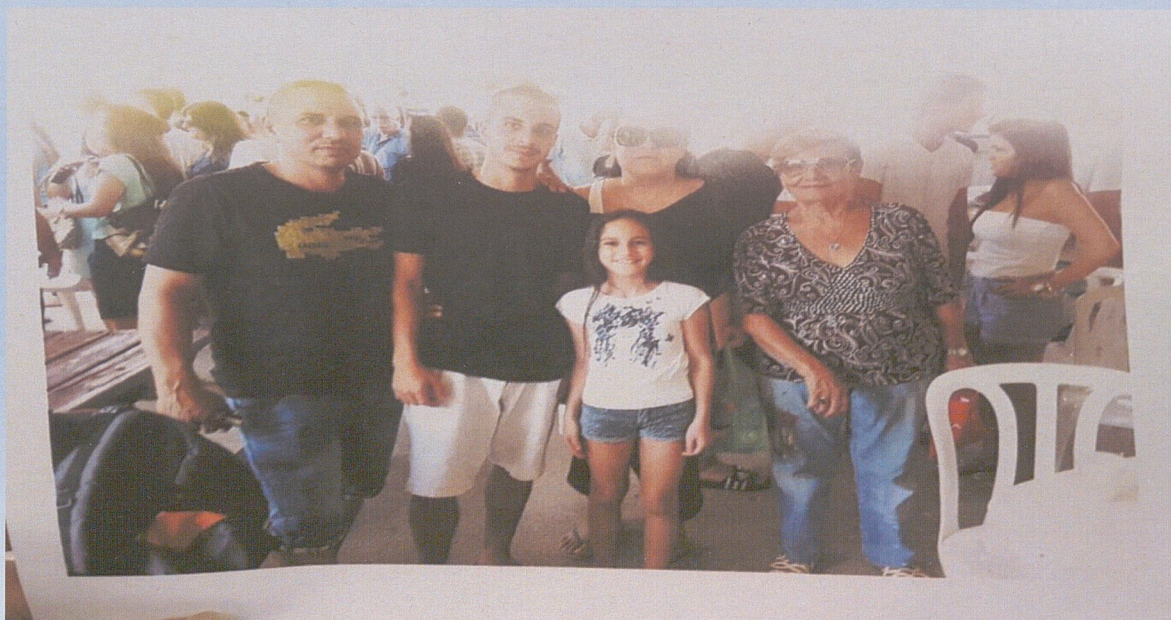
איפה הייתי ואיפה אהיה

כמו עץ השדה

גיוסו של נירן

ב-9.8.2012 התגייס נירן לצה"ל, לחיל השריון. הוא שירת כטבח, בגדוד 75-חטיבה 7. נירן השתלב מצוין בבסיס, כהרגלו הרבה לעזור לכולם, היה אחראי מאוד בעבודתו וזכה להערכה רבה. "כשהתגייסת לצבא חיבקת חיבוק חם ואוהב", כתבה נאווה, אמו של נירן, "חיבוק שקצת חושש ומפחד. עלית לאוטובוס, נופפת לשלום ונסעת. נשארתי מאחור, דומעת וחוששת לחייו של החייל שלי ... עברו להן שנה ואחד-עשר חודשים של חוויות טובות ורעות. כל יום שלמדת משהו חדש, אם בצבא ואם בחיים, למדתי יחד אתך ובלב תמיד אמרתי 'איך גדלת איש קטן'".

בחודש יוני 2014, אחרי שמחבלים חטפו ורצחו שלושה צעירים בשומרון, התגבר ירי רקטות מרצועת עזה לישראל ובעקבות כך יצאה ישראל למבצע "צוק איתן" נגד החמאס באזור עזה. המבצע החל ב-8.7.2014 בהפצצות מהאוויר, וכעבור תשעה ימים החלה כניסה קרקעית של יחידות צבא לרצועת עזה לטפל במוקדי הירי ובמנהרות הטרור, משימות שבוצעו עד תום המבצע בסוף חודש אוגוסט.

לקראת סיום המבצע, חלק מגדודו של נירן ישבו בשטחי הכינוס סמוך לרצועת עזה, בהמתנה לפקודות. נירן שהה בביתו לאחר שחזר מהבסיס הממוקם ברמת הגולן (גמלא), וביום 27.7.2014 הגיע לשטחי הכינוס.

נירן נפל בקרב במבצע "צוק איתן" ביום א' באב תשע"ד (28.7.2014), יום למחרת שובו מהחופשה, כשפצצת מרגמה שנורתה מרצועת עזה התפוצצה בשטח הכינוס. אתו נפלו רב-סמל עדי בריגה, סמל ראשון אליאב אליהו חיים כחלון ורב-טוראי מימון מידן ביטון.

נירן היה בן עשרים ושבעה חודשים בנפלו. הוא
הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בטבריה.
הותיר הורים, שתי אחיות ואח. אחרי נפילתו
הועלה נירן לדרגת רב-טוראי.

"... התמונות שבאלבום
ילדות שלא נגמרת..."

Handwritten text in Hebrew: *החולה נמצא במצב טוב*

10:35:12 JUL-21-93 PORIA HOSPITAL

ID:

10

16 cm

FETAL
GROWTH

GRAPH

CLINIC
REPORT

PRINT

ABORT
PRINT

0AP:100% 60dB
FREQ: 3.5 MHz

FETAL
GROWTH

GRAPH

CLINIC
REPORT

PRINT

ABORT
PRINT

0AP:100% 60dB
FREQ: 3.5 MHz

פפ אנו בן שמינה וחצי

כפי הקדית

לם אלא נאמא ואור הארץ

18.12.93

Girl child

בר המצווה

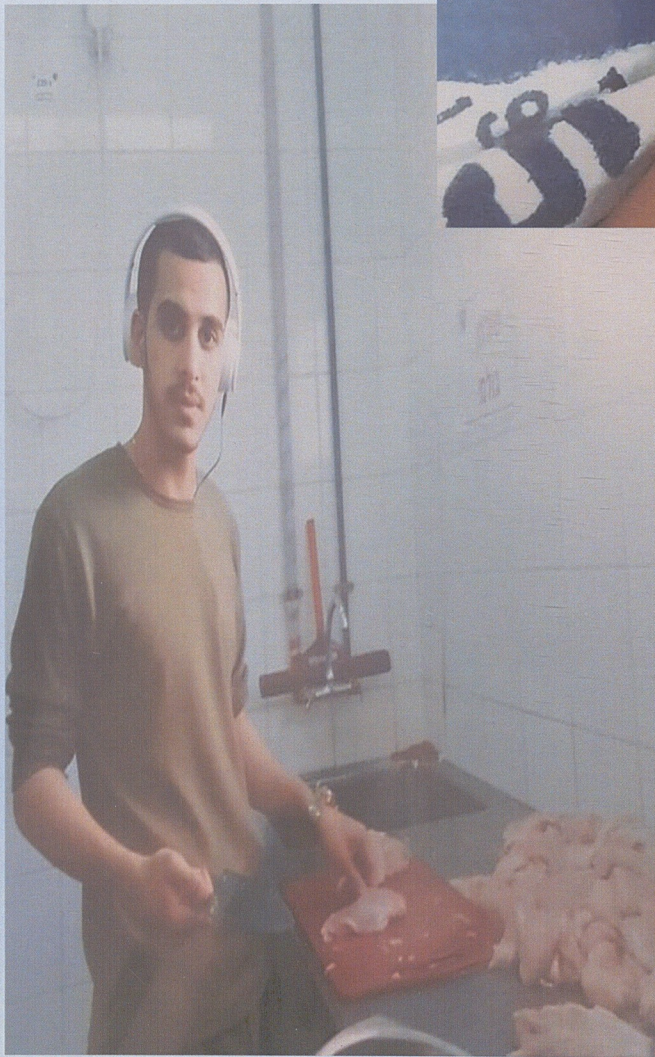
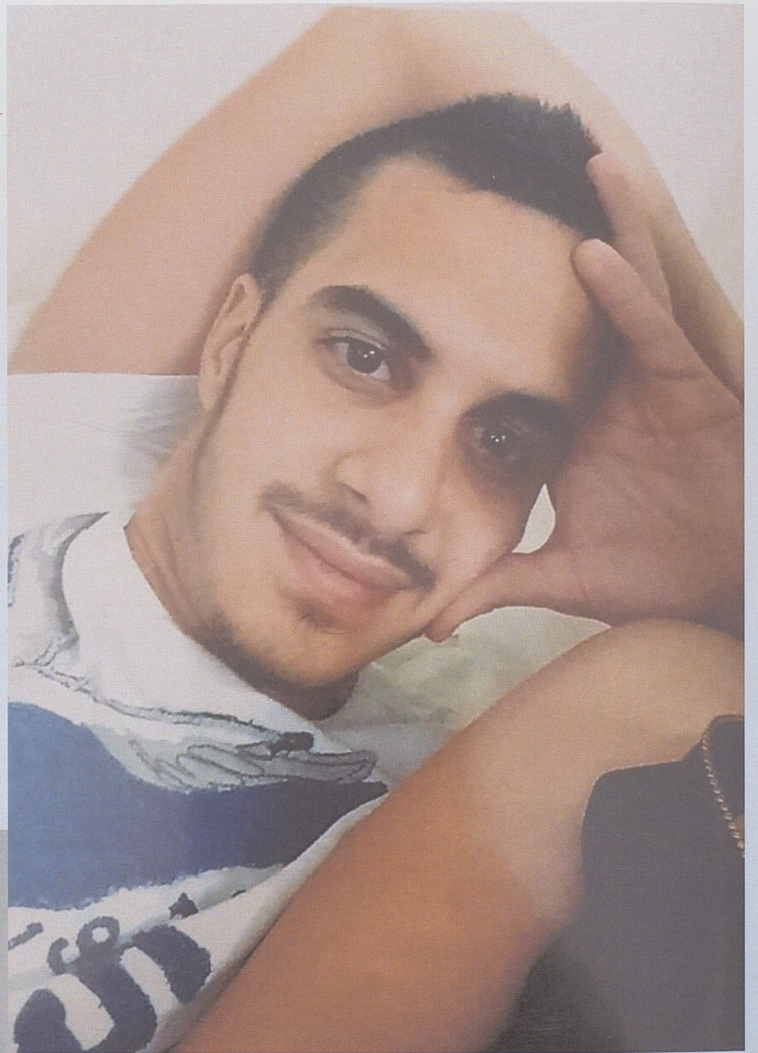

נִירן סֶפֶן

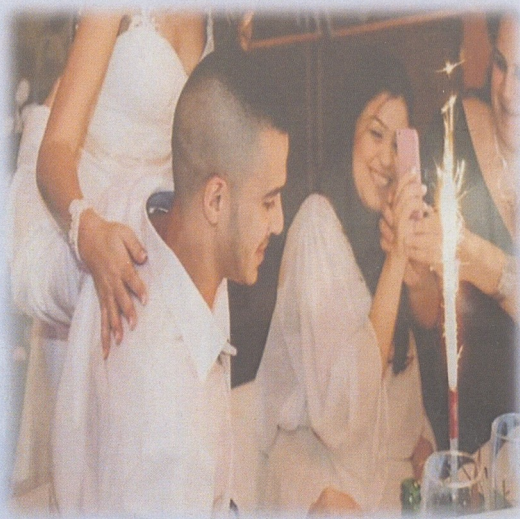
את הבית ספר הוא לא אוהב
רק בבית הוא יושב
אוהב לצחוק ולהנות
וכל היום לשהות בקיוסק.
משפט קבוע: "אני יורד לעבודה"

שב ילדי שב אל תלך עכשיו
תן לנשום אותך עוד רגע עוד
קצת

שב ילדי שב כי עכשיו נחמד
יש שקט ואני איתך לבד.
וכשתלך תזכור תמיד
לשמור על עצמך

מאנשים קשים
אשר עומדים במסלולך
אל תפחד מעל ראשך יש
מלאכים
ואתה תמיד תהיה

גיבור של אמא
אתה תמיד תהיה לי מלך העולם
תמיד עם החיוך הכי מושלם
כמו בתמונות בזכרונות
לכל מקום שלא תלך תהיה של אמא...
תמיד תהיה לי מלך העולם
תמיד עם החיוך הכי מושלם
כמו בתמונות בזכרונות
תמיד תהיה שלי

בין אימא לנירן....

נִירְנִי שְׁלִי !

הַזְמַן עוֹבֵר, מַגִּיעָה אֵלַיְךְ כִּמְעַט כָּל יוֹם, מִסְתַּכֶּלֶת מֵאוֹתָה נְקוּדָה רְחוּקָה בְּבֵית הָעֵלְמִין שֶׁמִּמֶּנָּה מֵתַחִילָה לִרְאוֹת אֶת מִצְבַּתְךָ.
בְּכָל יוֹם מִקְוֵה שֶׁלֹּא יִהְיֶה שֵׁם דָּבָר, מִקְוֵה לְהִתְעוֹרֵר מֵהִסּוּיֹט הַנּוֹרָא, אֲךָ כָּל יוֹם מִחֻדָּשׁ מִכָּה הָאִמֶּת הַמְרָה עַל פְּנֵי.
בְּצֵאתִי מִבֵּית הָאֵלְמִין אֲנִי רוֹאֶה אֶת קִבְרֵי הַחַיִּילִים שֶׁנִּהְרָגוּ לִפְנֵי חֲמֵשׁ עֶשְׂרִי וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְחוֹשֶׁבֶת לְעִצְמֵי גַם שְׁלִי כִּבְר לֹא יַחְזוֹר...
וּמֵאִזְ בֶּן שְׁלִי עָבְרוּ אֶחָד עֶשְׂרִי חוֹדָשִׁים, אֶחָד עֶשְׂרִי חוֹדָשִׁים שֶׁל גַּעְגּוּעִים אֵין סוֹף, אֶחָד עֶשְׂרִי חוֹדָשִׁים שֶׁל כָּאֵב נַפְשִׁי וּפִיזִי עֶצוֹם.
אֲנִי מַגִּיעָה אֵלַיְךְ אֶחָד עֶשְׂרִי חוֹדָשִׁים מִדְּבַרְתְּ אֵלַיְךְ, מִסְּפַרְתְּ לְךָ, אֵיךְ אֶלְמוּג מִצְלִיחָה בְּלִימוּדִים, אֵיךְ קוֹבֵי מִתְמוּדָד עִם הַכָּאֵב שֶׁאֵין לוֹ יוֹתֵר אֶחָד גָּדוֹל שֶׁהִיא חוֹזֵר מֵהִצְבָּא, הִיא מִשְׁחַק אִיתוֹ וּמִשְׁתוֹלָלִים יַחַד, חֹסֵר לוֹ, הוּא נוֹרָא מִתְּגַעְגַּע אֵלַיְךְ, בֶּן שְׁלִי.
מִסְּפַרְתְּ לְךָ אֵיךְ מוֹר מִתְּקַדֶּמֶת בַּחֲיִיָּה בְּלַעֲדִיךָ, וְאֵיךְ אֲנַחְנוּ אִמָּא וְאַבָּא מִתְמוּדָדִים יוֹם יוֹם שְׁעָה שְׁעָה בְּלִי הַבֶּן שֶׁלָּנוּ הָאֱהוּב שֶׁלָּנוּ.
אֶחָד עֶשְׂרִי חוֹדָשִׁים שֶׁאַתָּה שׁוֹתֵק, אֶחָד עֶשְׂרִי חוֹדָשִׁים לְשִׁתּוֹק יֶלֶד שְׁלִי זֶה הָרֵבָה, זֶה יוֹתֵר מִיָּדִי, אֵיךְ אֶלְמָד לַחַיּוֹת בְּלַעֲדִיךָ !

הרי כשנולדתי לימדו אותי דברים אחרים, לימדו אותי ללכת, לדבר, לימדו אותי להתנהג יפה ובכבוד, לימדו אותי שיום יבוא ואהיה אמא של ילדים בריאים וחיים, לא לימדו אותי להיות אמא של ילד מת.

וכשילדתי אותך לימדתי אותך ללכת, לדבר, להתנהג יפה ובכבוד, לימדתי לחיות, לימדתי את ילדי איך לשמור על חייו. ואז נירני שלי נקרא להתגייס להגנת המדינה ושם איבדתי שליטה, משם נירני לא חזר, שם הוא נהרג.

עכשיו אני מוכרחה ללמוד לחיות עם זה, מוכרחה להיות אמא של ילד שאיננו איתנו.

לחשוב שחלפה כבר שנה שלמה בלעדיך וזה עדיין לא נתפס, אני עדיין מחכה לך שתשוב.

שנה שלמה בלי לכבס לך את המדים, לגהץ, ולבשם לך אותם כמו שרק אתה היית אוהב.

שנה חלפה בלעדיך, שנה של ייסורים כואבים שהבן האהוב שלי איננו.

בדיוק לפני יומיים חל יום ההולדת שלי, ציפיתי לקבל ממך את הטלפון שקיבלתי ממך ב14/7 בדיוק שבועיים לפני נפילתך. זה היה היום המאושר שלי שלא שכחת להתקשר אליי ולאחל לי מזל טוב, ביקשת "אמא תצאי לחגוג", וכך היה.

ואילו השנה הצלצול לומר לי מזל טוב לא הגיע, חיכיתי כל
הבוקר לשמוע שוב את קולך המיוחד מאחל לי "אמא מזל טוב",
אך זה לא קרה.

יום קשה היה אבל הבטחתי לעצמי גם השנה אני אציין את יום
הולדתי ללא הברכה שלך, כן נירני שלי גם השנה היינו באותו
המקום, באותו השולחן שהיינו שנה שעברה, כי הבטחתי
להמשיך כל שנה את הבקשה האחרונה שלך ממני.
ילדי שלי היקר, אהוב שלי, אני מקווה באמת שטוב לך שם
למעלה במרומים, אנא ממך שמור על אחיך, על אבא ועליי, תן
לנו כוחות לדבוק בחיים.
במותך ציווית לנו את החיים.
תנוח על משכבך בשלום אהוב שלי.

והיה אם יופיע שם ילד אחד
שפניו שוחקות ושיער לו זהב
תדעו שזה הוא, והושיטו לו יד
ולטפו את אבק המדבר מעיניו

ואז תעשו עימי חסד קטן
כיתבו נא מהר לכל אימותינו
שירווח להן קצת ויפוג צערן
הנסיך הקטן חזר אלינו

פגשתי אותו בלב המדבר
יפה שקיעת שמש ללב עצוב
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר
והוא הבטיח לי שישוב

הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח
וכל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן קפא כקרח

ואם אי פעם תגיעו לכאן
תדעו שכאן הוא חרש צנח
וקול נפילה מעולם לא נשמע
בגלל החול הרך

בית הכנסת על שמו של גירן ז"ל

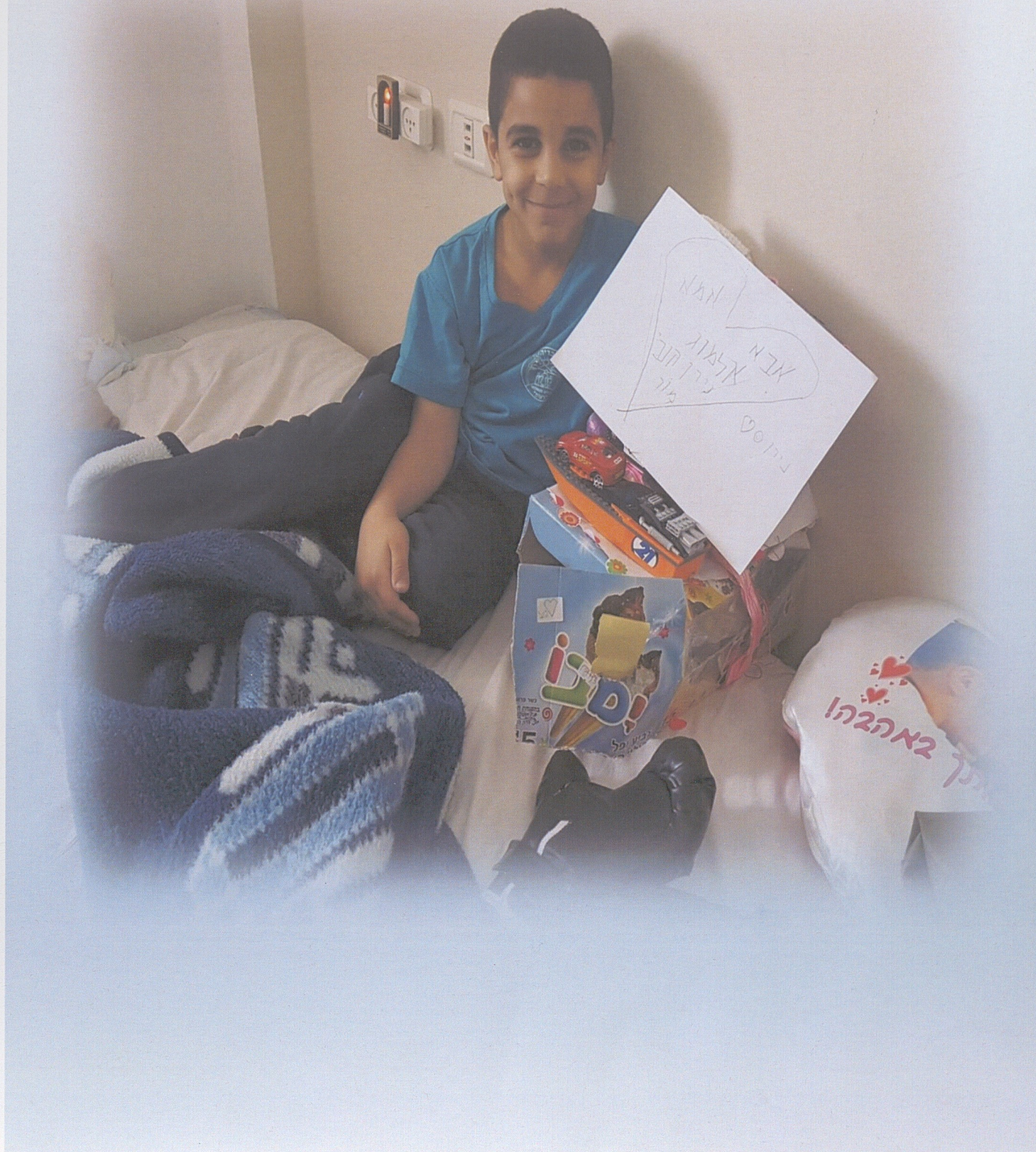
לעילוי נשמת גירן נכתב ספר תורה והוכנס לבית הכנסת
 "אוהל שמעון וחנה" בטבריה.

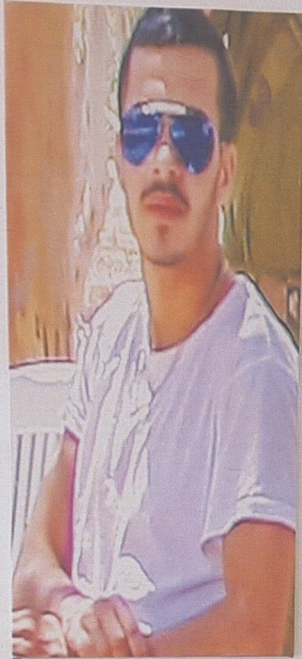

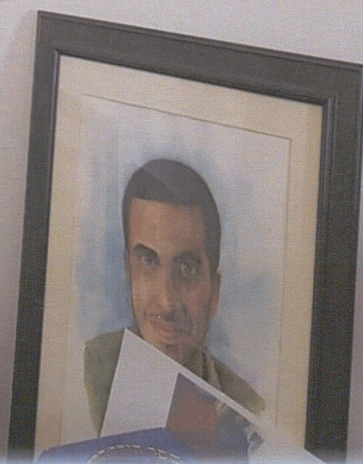
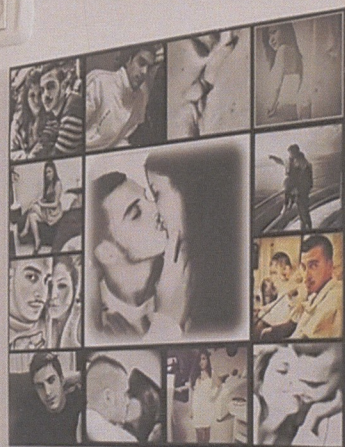
Niran Cohen
10.12.1993
28.7.2014

Niran Cohen
10.12.1993
28.7.2014

לנצח אחי אזכור אותך תמיד
וניפגש בסוף, אתה יודע
ויש לי חברים אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע

משפחת כהן היקרה, נאווה, עופר, מור,
אלמוג, קובי...

בראשית דרכי כסטודנטית במכללת
אוהלו מדי פעם מתפרסמים כל מיני
פרוייקטים לעשייה למען הקהילה.
ביניהם עלה השם "פרויקט הנצחה".
ללא כל ספק והיסוס נכנסתי לאתר על
מנת להבין במה מדובר. ובכן, הבנתי כי
זהו פרויקט להנצחת חייל צה"ל. מיד
עלה בראשי נירן. בן כיתתי מזה שנים
רבות, בהן צברנו לא מעט חוויות- החל
מימי ההולדת ביסודי ועד לבגרויות.
שמחה ומודה על כך שנפלה בחלקי
הזכות להכיר וללמוד על נירן ז"ל עוד
יותר מקרוב, וכן להיות בקרבכם בעת
העשייה לזכרו. מאחלת לכם שהקב"ה
ילווה אתכם תמיד ויאיר את דרככם,
ייתן לכם את מלוא הכוחות להתמודדות
היומיומית עם הכאב והאובדן הכל כך
יקר הזה. באהבה ובהערכה, נופר
יהודה.